

Різдво Пресвятої Богородиці

Цей день святкується православною церквою, як одне з великих свят.

Коли надійшов час народитися Спасителеві світу, в галілейському місті Назареті жив нащадок царя Давида Іоаким зі своєю дружиною Анною. Обоє були благочестивими людьми і були відомі не своїм царським походженням, а смиренням та милосердям, любов'ю до Бога і до людей. Вони дожили до глибокої старості, а дітей не мали, з чого дуже журилися. І не переставали просити Бога, щоб він послав їм дитину. Вони дали обітницю: якщо у них народиться немовля, посвятити його служінню Богові.

За терпіння, велику віру і любов до Бога й один до одного Господь послав Іоакимові та Анні велику радість. Під кінець їхнього життя в них народилась дочка. За вказівкою ангела Божого їй було дано ім'я Марія, себто по-єврейськи "пані, надія".

Народження Марії принесло радість не лише її батькам, а й усім людям, тому що їй було передвизначено Богом бути матір'ю Сина Божого, Спасителя світу - Ісуса Христа.

В народі це свято - Друга Пречиста, ще його називали днем рожениць. У цьому святі тісно переплелось поганське уявлення про щедротність пори, очищеної Сонцем, і християнська віра у здатність богородиці вплинути на продовження роду. Недаремно цього дня жінки, у яких немає дітей, справляли обіди -відгомін жертвоприношень Березині - покровительниці роду, запрошували на цей обід бідних, щоб ті молилися Богородиці за її діти.

У багатьох регіонах України побутує повір'я, що на другу Пречисту вужі та гадюки "гріються-сушаться" проти сонця біля води. Злазяться до купи на лісову галявину. Серед них є цар у золотій короні. Хто бачить, як гади "сушаться", тому слід кинути поміж них червоний пояс і вклонитися. Зміїний цар повинен скинути на пояс золоту корону. Ту корону треба носити на щастя з собою у пазусі.

Матеріал підбрала подр. Неля Лавриненко